

Св. патриарх Евтимий Търновски

Св. патриарх Евтимий Търновски

Църковни песнопения

Тропар на преподобния, глас 4

*Весели се ти, неплодна пустиньо, благодушествай ти, неизпитала болки,
защото желаният мъж умножи духовните ти чеда, насади ги в благочестие,
изпита ги във въздържание и съвършенство в добродетелите:
с неговите молитви, Христе Боже, умири нашия живот.*

*Просиял с пустиннически подвиг,
достойно си се изкачил на престола на първосветителството,
откъдето си озарил всички с лъчите на богопознанието
и си изпил чашата на безкръвното мъченичество.
Сега предстоейки пред престола в горния Йерусалим, Евтимие,
моли Христа нашия Бог за тези, които почитат твоята памет.*

*Друг превод: С пустиннически подвиг просия
и по достойнство на първосветителски престол се възкачи,
откъдето с лъчите на богопознанието и добродетелите
озари всички и чашата на безкръвното мъченичество изпи.
А сега, като предстоиш пред престола в Горния Йерусалим, Евтимие,
моли Христа, нашия Бог, за тези, които почитат твоята памет!*

Кондак, глас 8, подобен: Яко начатки

*В твоето честно раждане и в твоята божествена памет творението намира радост,
преподобни,
от многото чудеса благодушествува, от което щедро подай и на нашите души*

и ги очисти от скверните грехове за да пеem: Аллилуia.

Кратко животоописание

“Съществуването и преуспяването на моя народ и на вярата на моите предци е и моята лична съдба” (Св. Евтимий Търновски).

Свети Евтимий е роден около 1327 г. в Търново – столица на тогавашна България. Израснал в благовъзпитана семейна среда, надарен щедро от Бога с богати заложби, още твърде млад Евтимий се издигнал високо със своите знания, мъдрост и чист духовен живот.

Добил за времето си добро светско образование, но духовните му търсения го отвели до Килифарския манастир, където около 1350 г. станал монах под духовното ръководство на преподобния Теодосий . По-късно, в продължение на седем години пребивавал в Цариград и в Атонската Света гора.

Завръщайки се в родината, св. Евтимий се усамотил в пещера недалеч от Търново и построил там църквата “Св. Троица”. Скоро при него се заселили ревностни ученици и се образувал цял манастир, превърнал се след време в огнище на просвета и чист духовен живот. Тук св. Евтимий написал жития и похвални слова, поправил богослужебните книги съобразно с гръцките първоизточници, превел други текстове. Създал с времето школа за подготовка на богослови, литургисти, преписвачи на богослужебните и свещените книги, познавачи на гръцки, църковнославянски и на родния говорим език. Житиеписецът Григорий Цамблак сравнява делото на св. Евтимий със стореното от законодателя Мойсей и от египетския цар книголюбец Птолемей.

Славата на св. Евтимий като голям молитвеник, строг аскет, просветен и вдъхновен проповедник го довела до патриаршеския престол през 1375 година. Той станал патриарх по всенародно желание в една от най-бурните и страшни епохи в историята ни. Проявил се като истински пастир. Служил на Бога и народа без отдых и почивка. Когато в столицата нахлули

турците и започнали да безчинстват, Евтимий смело се изправил срещу техния предводител и го накарал да спре ужасната сеч. Сред писъците, бодър и силен с пророческата си осанка, той издигнал глас: *“Не бой се, народе-мъченик, вярвай в Божиата правда и милост! След Голгота иде Възкресение!”* Със заповед на султана патриархът бил изпратен на заточение някъде в Родопите.

Къде точно е бил заточен великият патриарх на осиротяла България не се знае. Предполага се, че е издъхнал през 1401 – 1402 година.

Pravoslaviето.com